

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.**, bývajúceho v S., zastúpeného JUDr. P., advokátom v P., proti žalovanému **J.**, bývajúcemu v P., zastúpenému JUDr. K., advokátom v P., **o zaplatenie 1 865,75 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16 C 107/1998, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. decembra 2009 sp. zn. 8 Co 81/09 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom zo 6. marca 2009 č.k. 16 C 107/98-259 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 805,75 € so 17,6 % - ným úrokom z omeškania ročne od 25.4.1999 do zaplatenia oproti vydaniu hnuiteľných vecí:

- dverová skrinka chladničková o rozmeroch 660 x 2570 x 60 mm,
- dverová skrinka horná digestorová o rozmeroch 600 x 920 x 300 mm,
- dverová skrinka spodná „falošná“ bez chrbátu o rozmeroch 300 x 830 x 480 mm,
- dverová skrinka sporná v rohu o rozmeroch 1050 x 830 x 480 mm,
- závesné poličky – 2 kusy o rozmeroch 300 x 320 x 200 mm,
- závesné poličky – 2 kusy o rozmeroch 675 x 320 x 200 mm,
- pracovná doska 1,35 bm
tvoriace ľavú stranu kuchynskej linky,
- dvojdverová skrinka spodná drezová o rozmeroch 900 x 830 x 480 mm,
- skrinka spodná štvorzásuvková o rozmeroch 400 x 830 x 480 mm,

- dvojdvierová skrinka spodná o rozmeroch 400 x 830 x 480 mm,
- dvojdvierová skrinka spodná o rozmeroch 650 x 830 x 480 mm,
- skrinka horná – niková, koncová o rozmeroch 330 x 1100 x 300 mm,
- dverová skrinka horná o rozmeroch 300 x 1100 x 300 mm,
- dverová skrinka horná s rampou a svetlom o rozmeroch 400 x 1100 x 300 mm,
- dverová skrinka horná s rampou o rozmeroch 400 x 1100 x 300 mm,
- dvojdvierová skrinka horná o rozmeroch 900 x 1100 x 300 mm,
- dverová skrinka horná o rozmeroch 600 x 1100 x 300 mm,
- pracovná doska 1,55 bm
tvoriace pravú stranu kuchynskej linky,

- plávajúca podlaha uložená v kuchyni o výmere 9,29 m²,
- plávajúca podlaha neolištovaná v kuchyni o výmere 12,16 bm,
- plávajúca podlaha uložená v chodbe o výmere 15,22 m²,
- plávajúca podlaha neolištovaná v chodbe o výmere 24,25 bm,
- plávajúca podlaha neuložená, originál zabalená, nepoužitá o výmere 17,55 m²,
- dvojdvierová skriňa šatníková z chodby v počte 2 kusy,
- vešiaková stena pozostávajúca z vešiakovej police a nízkej skrinky bez dvierok v chodbe,
- chodbový rohový element,
- botník

tak, ako sú tieto špecifikované v znaleckom posudku č. X. zo dňa 31.12.2003 v spojení s doplnkom znaleckého posudku č. X. zo dňa 17.5.2004 I., znalca v odbore bytové zariadenie, drevospracovanie odvetvie nábytok, technológia výroby drevárskych výrobkov spracovanie drevo – prvovýroby do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť trovy konania vo výške 934,60 € na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, náhradu trov štátu nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaný nedodrжал dohodnuté podmienky dodávky diela spočívajúceho vo vykonaní stolárskych prác, a to pri zhotovení a montáži kuchynskej linky, vstavanej skrine, plávajúcej podlahy, vešiakovej zostavy, botníka a toaletnej zostavy nielen jej neúplným dodaním, ale aj výskytom neopraviteľných väd čiastočnej dodávky, čo jednoznačne vyplýva zo záveru znaleckého posudku ako aj z inšpekčných záznamov Slovenskej obchodnej inšpekcie. Zistené vady diela sú vadami neodstrániteľnými, ktoré bránia riadnemu užívaniu diela podľa

objednávky, preto bol žalobca oprávnený v súlade s ustanovením § 648 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvu o zhodnotení veci na zákazku zrušiť. Ďalej svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka s tým, že žalovaný požadoval, aby súd vzhľadom na viac ako 10 – ročné užívanie neukončeného diela žalobcu nariadil znalecké dokazovanie na zistenie ceny diela k súčasnému stavu.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove rozsudkom zo 14. decembra 2009 sp. zn. 8 Co 81/09 potvrdil rozsudok okresného súdu a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 88,28 € a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť ju žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku do rúk alebo na účet advokáta JUDr. P.. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný a žiadal, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu i krajského súdu a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu. Poukázal na ustanovenie § 237 písm. f) O.s.p. a tvrdil, že postupom odvolacieho súdu, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že podľa § 214 ods. 2 pojednávanie nenariadil, pretože jeho odvolanie je neopodstatnené, došlo k rozporu s citovaným ustanovením. Z ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. jednoznačne vyplýva, že pojem neopodstatnené odvolanie tu absentuje, a preto takéto konštatovanie je v celom rozsahu zmätočné a nepreskúmateľné. Namietal, že súdy uviedli ako trvalé bydlisko doručenia P., hoci jeho správne bydlisko je v K.. Namietal, že súd žalobcu na žiadnom z pojednávaní prvostupňového súdu, po zrušení pôvodného rozsudku nevypočul. Takto nemal možnosť po vynesení rozsudku vychádzať zo stavu v čase jeho vyhlásenia. Súd takto porušil ustanovenie § 103 a nasl. O.s.p., keď odmietol preskúmať všetky podmienky relevantné na rozhodnutie vo veci, vrátane zistenia, či nárok žalobcu objektívne existuje. Ďalej namietal, že súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Súdy oboch stupňov vážne procesne pochybili, keď na vytýčení pojednávania ho nepredvolali z aktuálnej adresy jeho trvalého bydliska a tým mu znemožnili riadne vystupovať pred súdom.

Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho

pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci sa nejedná o žiaden z uvedených prípadov, t.j. dovolanie nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej, nesmeruje ani proti rozsudku, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, nakoľko dovolací súd v tejto veci doposiaľ nerozhodoval, dovolanie nebolo podané ani proti potvrdzujúcemu rozsudku s vyslovením prípustnosti dovolania v jeho výroku, ani proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu vo veci neplatnosti zmluvnej podmienky; dovolanie žalovaného nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné.

S prihliadnutím na námietky žalovaného a tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa zaoberal aj otázkou, či sa v konaní na súde nižšieho stupňa nevyskytla niektorá z týchto väd, t.j. či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo prekážku už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom alebo rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania pred nesprávne obsadeným súdom. Pokiaľ ide o procesné vady podľa § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/,

g/ O.s.p., ktoré žalovaný v dovolaní nenamietal, tieto v dovolacom konaní nevyšli najavo, preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť. Pokiaľ ide o procesnú vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p., namietanú v dovolaní, dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní pred odvolacím súdom skutočne došlo k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa tohto ustanovenia, nakoľko existenciu procesnej vady podľa § 237 písm. f/ O.s.p. v konaní nezistil.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkom konania ich procesné práva.

Za neopodstatnenú dovolací súd považuje námietku žalovaného o odňatí možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v tom, že odvolací súd vo veci rozhodol bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania. Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 a 2 O.s.p. v znení účinnom od 15. októbra 2008 ak nejde o prípad, kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo o prípad, kedy súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem, môže odvolací súd o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania. Keďže odvolanie žalovaného bolo podané dňa 16.4.2009 a nešlo ani o žiaden z uvedených prípadov vrátane dôležitého verejného záujmu, ktorý je dôvodom nariadenia pojednávania len vtedy, ak by otázky, ktoré sú predmetom konania, mohli mať širší spoločenský dopad a ak by ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov konania mohla byť významná i pre iné subjekty; možno teda uzavrieť, že odvolací súd bol v tejto veci oprávnený rozhodnúť bez nariadenia ústneho pojednávania. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia (č.l. 279 prvý odsek spisu) uvádza, že ... „bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovaného je neopodstatnené“.

Dovolací súd na námietku žalovaného, že neboli vykonané ním navrhované dôkazy udáva, že súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nie je ani povinný všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Posúdenie dôkazných návrhov a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú vykonané, je vždy na úvahe súdu a nie účastníka konania. Ak súd

v priebehu konania všetky navrhované dôkazy nevykoná, nezakladá to vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., lebo to nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že súdy uvádzali miesto jeho trvalého bydliska P. a nie K., treba uviesť, že už súd prvého stupňa doručoval žalovanému zásielky na uvedenú adresu trvalého bydliska. Žalovanému navyše nemohlo byť znemožnené riadne vystupovať pred súdom, keďže mal svojho zástupcu, ktorý bol informovaný o všetkých vykonávaných úkonoch v konaní. Táto námietka je preto bezdôvodná.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd postupoval v zmysle príslušných zákonných ustanovení, pri prejednávaní veci procesne nepochybil a svojim postupom žalovanému neodňal možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ ide o námietky uvedené v dovolaní žalovaného spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., tieto je možné preskúmať len v prípade, že dovolanie je prípustné, nakoľko tento dovolací dôvod, ak by aj bol daný, sám osebe nezakladá prípustnosť dovolania, preto sa ním dovolací súd nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, že prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa § 237 O.s.p., ani podľa § 238 O.s.p. a dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. odmietol bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca však v dovolacom konaní nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.), preto mu ich dovolací súd nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková